

Barraca codi 10762 - BV207

Vallirana

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Torrent de can Julià - Can Julià
Emplaçament	Al nord de la urbanització de can Julià, al costat del torrent i d'una gran línia elèctrica
Alçada:	317m

Coordenades:

Latitud:	41.38687
Longitud:	1.91423
UTM Est (X):	409220
UTM Nord (Y):	4582273

Classificació

Número de fitxa	08295-204
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Petit enderroc posterior.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08296A00800030
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	ds., 17/09/2016 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus àeria adossada al marge i orientada al sud. La seva planta és circular i presenta un portal d'accés rectangular amb la llinada plana i prima. Pateix un petit enderroc a la part posterior de l'estructura. La barraca està adossada a un marge i s'assenta damunt d'un altre. S'ha refet la part frontal i una mica la lateral. Té un cocó de 40 x 35 x 45 cm. La coberta és de lloses.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra i cedides pel Centre Excursionista de Vallirana.

Història

A Vallirana, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser la principal activitat agrària a Vallirana fins a finals del segle XIX. En general, cada família tenia la seva vinya (sobretot en el cas de les masies), tot i que amb l'arribada de la fil·loxera a França, la demanda de vi va experimentar un increment considerable, que es traduí en la proliferació del cultiu de vinya arreu del terme. Posteriorment, amb el pas de la fil·loxera per Catalunya, el sector va entrar en una forta crisi que finalment es va poder superar empeltant altres varietats de raïm, reconvertint els cultius i creant els cellers cooperatius, tant en auge durant la primera meitat del segle XX. Les vinyes valliranenques van perviure fins ben entrada la segona meitat del segle XX, abans de l'aparició de les urbanitzacions residencials. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. La pedra que les basteix era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

OLLÉ DORCA, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. [Vallirana]: Associació d'Amics de Vallirana i Centre Excursionista de Vallirana (CEV). Fons documental del Centre Excursionista de Vallirana (CEV). [Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 08-09-2016).

